

[Aksel Larsen.]

sant at få at vide, hvor stor politistyrken er i et område her i landet med en tilsvarende befolkning som på Færøerne. Så havde man mulighed for at sammenligne, havde mulighed for at vurdere, hvad det er, der her søges gennemført.

Jeg er klar over, som adskillige af de øvrige ærede ordførere har givet udtryk for, at kriminaliteten på Færøerne er meget ringe, og vi er vel alle sammen klar over, at begivenheder som dem i Klaksvig, hvortil der var mange hånde årsager, nødigt skulle gentages og formodentlig ikke vil gentage sig. Så er det som sagt et spørgsmål, om man behøver på denne måde at forøge og modernisere politistyrken, få et nyt fængsel o. s. v.

Jeg er meget vel klar over, at et flertal i lagtinget går ind for de forslag, der her behandles. Det siger dog ikke ubetinget, at Færøernes befolkning som sådan går ind derfor. Jeg vil nødigt mistænke folk for at handle ud fra noget, der på nogen måde kan betegnes som eller opfattes som ikke helt rene motiver, men forholdet er altså det, at fremtidig skal, hvis disse forslag gennemføres, staten overtage udgifterne, idet der dog skal forhandles med Færøernes landskasse om at tage en del af udgifterne ved byggeriet. Det kunne jo være, at den omstændighed, at den danske stat skal overtage udgifterne til politi, arrestvæsen, retspleje o. s. v. på Færøerne, havde spillet en rolle i overvejelserne, at det havde spillet en rolle for det flertal, som har tilsluttet sig forslagene. Jeg ved det ikke, men jeg ved i hvert fald, at de indvendinger, der er kommet frem, også fra færøsk hold, mod disse stærkt forøgede udgifter, mod denne forøgelse af politistyrken og mod den planlagte betydelige byggevirksomhed, bør man sikkert tage hensyn til, og man bør meget nøje overveje, om det er nødvendigt at gå så vidt, som det her foreslås. Om så selve dette område skal være et fællesanliggende, eller om det skal være et færøsk særanliggende, det må man naturligvis forhandle om, og der er vel ikke andet at gøre end at lade færingerne selv afgøre sagen. Dette kan formentlig kun gøres på den måde, at et flertal på Færøerne må sige sin mening om tingene, og så må vi rette os derefter. Men, som sagt, trods den megen velvilje,

der er kommet til udtryk fra de øvrige partiets side, skal jeg anbefale, at man overvejer sagen omhyggeligt og ser på, om det virkelig er nødvendigt at gå så vidt, som det her er foreslået.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Bortset fra den sidste ærede ordfører kan jeg vist takke for tilslutning til lovforslagene.

Det ærede medlem hr. Dupont gjorde nogle bemærkninger om sysselmændenes opgaver fremover, og også de ærede medlemmer hr. Lannung og fru Hanne Budtz var inde på samme spørgsmål. Jeg henviser til, at det i § 109, stk. 2, i det færøske retsplejelovsforslag hedder: „Sysselmændene udøver politivirksomhed i samme omfang som hidtil“. Jeg vil gerne føje til, at det naturligvis fremover vil være et spørgsmål, om sysselmændene kan klare begge de hovedopgaver, kan man vel sige, der påhviler dem som skatteopkrævere og politifolk. Det vil vel ikke frembyde vanskeligheder i de mindre sysler, men der kan være områder, hvor arbejdet er af et sådant omfang, at man må søge at foretage en opdeling, men det hører altså fremtiden til. Vi har ikke nogen øjeblikkelige tanker om at gribe ind.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro understregede, og fik her tilslutning af de ærede medlemmer hr. Dupont og hr. Gøting, betydningen af, at politiet på Færøerne blev rekrutteret på øerne. Det tillægger også jeg megen betydning af grunde, der er temmelig indlysende. Det ærede medlem hr. Vagn Bro gjorde sig tanker om at gå videre også i denne del af riget, men det vil jeg nu dog nok mene ville være en tvivlsom affære. Jeg er ikke helt klar over, hvad det ærede medlem havde i tankerne: om det specielt skulle være Køgepolitifolk, eller hvor vidt vi skulle gå.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro nævnte også, og det tilsluttede det ærede medlem hr. Lannung sig, at det måske var rigtigt, at vi ikke afsluttede arbejdet med denne sag i det kommende udvalg, før de færøske folketingsmedlemmer havde fået lejlighed til at ytre sig. Også jeg ville sætte megen pris på at inddrage de færøske medlemmer i arbejdet i udvalget; men jeg har ingen mening om, hvornår de indfinder sig, og det var jo tanken, at lovene skulle træde i kraft